

Samningur um Evrópska
efnahagssvæðið

Sameiginlega EES-nefndin

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 121/98
frá 18. desember 1998

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/98 frá 27. nóvember 1998⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 11/98 frá 11. desember 1997 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 684/92 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með hópþjónu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2454/92 frá 23. júlí 1992 um skilyrði fyrir því að flutningafyrirtæki stundi farþegaflutninga á vegum innanlands í aðildarríki sem það hefur ekki aðsetur í⁽³⁾ var lýst ógild af Evrópuþómstólum.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 12/98 frá 11. desember 1997 um skilyrði fyrir því að flutningafyrirtæki geti stundað farþegaflutninga á vegum innanlands í aðildarríki sem þau hafa ekki aðsetur í⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Áhrif reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2454/92 vara þar til reglugerð ráðsins (EB) nr. 12/98 hefur að fullu verið komið til framkvæmdar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 277, 28.10.1999, bls. 49 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 28.10.1999, bls. 159.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 251, 29.8.1998, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 10.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

32. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 684/92) í XIII. viðauka við samninginn skal breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við á undan aðlögunarliðunum:

„, eins og henni var breytt með:

- **398 R 0011:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 11/98 frá 11. desember 1997 (Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 1).“

2. Eftirfarandi komi í stað aðlögunarliðar b):

„Ákvæði 3. mgr. 1. gr. gilda ekki.“

3. Eftirfarandi bætist við á eftir aðlögunarlið b):

- „c) EFTA-ríkin skulu viðurkenna leyfi bandalagsins útgefin af aðildarríkjum EB í samræmi við reglugerðina. Vegna slíkrar viðurkenningar skulu tilvísanir til „aðildarríkis(-ríkja)“, í ákvæðum bandalagsleyfa sem um getur í viðauka við reglugerðina, vera til „aðildarríkis(-ríkja) EB“, Íslands, Liechtenstein og/eða Noregs“;
- d) bandalagið og aðildarríki EB skulu viðurkenna skjöl sem eru útgefin af Íslandi, Liechtenstein og Noregi í samræmi við reglugerðina, eins og hún er aðlöguð í 4. viðbæti við þennan viðauka.
- e) skjöl útgefin af Íslandi, Liechtenstein og Noregi skulu svara til fyrirmyndarinnar í 4. viðbæti við þennan viðauka.“

2. gr.

Viðbæturinn í viðauka við þessa ákvörðun komi í stað 4. viðbætis við XIII. viðauka við samninginn.

3. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 33a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2454/92) í XIII. viðauka við samninginn:

- „33b. **398 R 0012:** Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 12/98 frá 11. desember 1997 um skilyrði fyrir því að flutningafyrirtæki geti stundað farþegaflutninga á vegum innanlands í aðildarríki sem þau hafa ekki aðsetur í (Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 10).“

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað texta e-liðar 1. mgr. 4. gr.:

„virðisaukaskatt (VSK) eða veltuskatt á flutningaþjónustu.“;

b) í tilvikum sem um getur í 9. gr.:

- að því er EFTA-ríkin varðar skal „framkvæmdastjórn“ lesast sem „eftirlitsstofnun EFTA“ og „ráðið“ sem „fastanefnd EFTA-ríkjana“;
- ef framkvæmdastjórn EB fær beiðni frá aðildarríki EB eða eftirlitsstofnun EFTA frá EFTA-ríki um að samþykkja öryggisráðstafanir skal sameiginlegu EES-nefndinni tilkynnt um það án tafar og henni veittar allar viðeigandi upplýsingar.

Samráðsviðræður skulu fara fram innan sameiginlegu EES- nefndarinnar ef samningsaðili fer fram á það. Einnig má fara fram á slíkar samráðsviðræður ef um framlengingu öryggisráðstafana er að ræða.

Þegar framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA hefur samþykkt ákvörðun skal hún tilkynna sameiginlegu EES-nefndinni án tafar um ráðstafanirnar.

Ef einhver samningsaðila telur að öryggisráðstafanirnar skapi ójafnvægi milli réttinda og skyldna samningsaðila skal 114. gr. samningsins gilda að breyttu breytanda.“

4. gr.

Texti liðar 33a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2454/92) í XIII. viðauka við samninginn falli niður með gildistöku frá 1. janúar 2000.

5. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 11/98 og reglugerðar ráðsins (EB) nr. 12/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

6. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 19. desember 1998, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

7. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 18. desember 1998.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar
Formaður

N. v. Liechtenstein

Rítarar
sameiginlegu EES-nefndarinnar

G. Vík

E. Gerner

VIÐAUKI
við ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98

„4. VIÐBÆTIR

**LEYFI SEM UM GETUR Í VIÐAUKA VIÐ REGLUGERÐ (EB) NR. 11/98, EINS
OG HÚN VAR AÐLÖGUÐ VEGNA EES-SAMNINGSINS**

(sjá aðlögunarlið e) í 32. lið í XIII. viðauka við samninginn)

VIÐAUKI

EVROPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

(a)

(Þykkur, blár pappír --- stærð DIN A4)

(Fyrsta síða leyfisins)

(Texti á opinberu tungumáli/tungumálum eða einu af opinberum tungumálum EFTA-ríkis sem gefur leyfið út)

Landsmerki EFTA-ríkisins ⁽¹⁾
sem gefur leyfið út

Heiti lögbærs
yfirvalds eða stofnunar

LEYFI NR. ...
til farþegaflutninga milli landa með hópbifreiðum
gegn gjaldi

Handhafi þessa leyfis⁽²⁾

hefur leyfi til að stunda farþegaflutninga á vegum milli landa gegn gjaldi á yfirráðasvæði Evrópubandalagsins, Íslands, Liechtenstein og Noregs⁽³⁾ samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 684/92 frá 16. mars 1992, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 11/98, og hún aðlöguð vegna sammingsins um Evrópska efnahagssvæðið og í samræmi við almenn ákvæði þessa leyfis.

Athugasemdir:.....

Leyfið gildir frá til

Gefið út í hinn

.....⁽⁴⁾

⁽¹⁾ (IS) Ísland, (FL) Liechtenstein, (N) Noregur.

⁽²⁾ Fullt heiti eða viðskiptaheiti flutningafyrirtækis.

⁽³⁾ Hér á eftir vísað til sem „EFTA-ríkja“.

⁽⁴⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur leyfið út.

Almenn ákvæði

1. Þetta leyfi er gefið út samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 684/92 frá 16. mars 1992 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með hópbifreiðum, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 11/98 og aðlöguð vegna sammingsins um Evrópska Efnahagssvæðið.
2. Leyfið er gefið út af lögbærum yfirvöldum í EB- eða EFTA-staðfesturíki fyrirtækisins sem stundar flutninga gegn gjaldi og sem:
 - hefur leyfi í EB- eða EFTA-staðfesturíkinu til að annast reglubundna flutninga, þar með taldar sérstakar áætlunarferðir eða óreglubundna flutninga með hópbifreiðum,
 - uppfyllir þau skilyrði sem mælt er fyrir um í ákvæðum EES til að fá að stunda farþegaflutninga á vegum innanlands og milli landa í atvinnuskyni,
 - uppfyllir lagaákvæði um umferðaröryggi að því er varðar ökutæki.
3. Leyfið veitir rétt til að stunda farþegaflutninga milli landa með hópbifreiðum gegn gjaldi á öllum flutningsleiðum í ferðum sem farnar eru um yfirráðasvæði Evrópska efnahagssvæðisins:
 - þar sem brottfararstaður og áfangastaður eru hvor í sínu EB-aðildarríkinu eða EFTA-ríkinu, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri EB-aðildarríki, EFTA-ríki eða þriðju lönd,
 - frá EB-aðildarríki eða EFTA-ríki til þriðja lands og öfugt, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri EB-aðildarríki, EFTA-ríki eða þriðju lönd,
 - milli þriðju landa þar sem farið er um yfirráðasvæði eins eða fleiri EB-aðildarríkja eða EFTA-ríkja,og akstur án farþega í tengslum við flutninga samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 684/92.

Að því er varðar farþegaflutninga frá EB-aðildarríki, eða EFTA-ríki til þriðja lands, og öfugt, gildir reglugerð (EBE) nr. 684/92 ekki um þann hluta leiðarinnar, sem liggur í gegnum yfirráðasvæði EB-aðildarríkisins eða EFTA-ríkis þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað.
4. Leyfið er gefið út á nafn og er ekki framseljanlegt.
5. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu, þar sem leyfið er gefið út, getur afturkallað það, einkum ef flutningafyrirtækið:
 - uppfyllir ekki lengur þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 684/92,
 - hefur gefið ófullnægjandi upplýsingar í sambandi við gögn sem krafist er vegna útgáfu eða endurnýjunar leyfisins,
 - verður uppvíst að alvarlegu broti eða ítrekuðum lítils háttar brotum á reglum um umferðaröryggi, einkum að því er varðar reglur sem gilda um ökutæki, akstur og hvíldartíma ökumanna og rekstur án leyfis á hliðstæðri eða tímabundinni þjónustu, sem um getur í lið 1.3 í 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 684/92. Lögbær yfirvöld í EB-aðildarríkinu eða EFTA-ríkinu, þar sem hið brotlega flutningafyrirtæki hefur staðfestu,

geta meðal annars afturkallað EES-leyfið eða beitt sér fyrir tímabundinni og/eða takmarkaðri afturköllun á staðfestum endurritum af EES-leyfinu.

Slík viðurlög skulu ákveðin í samræmi við það hversu alvarlegt brot handhafa EES-leyfis telst og hve mörg staðfest endurrit hann hefur undir höndum vegna millilandaflutninga sinna.

6. Flutningafyrirtæki ber að varðveita frumrit leyfisins. Staðfest endurrit leyfisins skal vera um borð í ökutæki því sem er notað til millilandaflutninganna.
7. Framvísa verður leyfinu að beiðni eftirlitsmanns.
8. Handhafinn verður að fara að gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum á yfirráðasvæði hvers EB-aðildarríkis eða EFTA-ríkis, einkum þeim er varða flutninga og umferð.
9. Með „reglubundnum flutningum“ er átt við flutninga á farþegum milli tiltekinna staða með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru sóttir og þeim skilað á fyrirfram ákveðnum viðkomustöðum. Öllum er heimilt að notfæra sér reglubundna flutninga óháð því hvort nauðsynlegt geti verið að pantar far.

Flutningar teljast áfram til reglubundinna flutninga þótt breytingar séu gerðar á rekstrarskilyrðum þeirra.

Veita þarf leyfi fyrir reglubundnum flutningum.

Með „sérstökum áætlunarferðum“ er átt við reglubundna flutninga, þar sem séð er fyrir flutningi á tilteknum hópum farþega, en aðrir farþegar eru útilokaðir, með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað á fyrirframákveðnum viðkomustöðum.

Til sérstakra áætlunarferða teljast:

- a) flutningar á starfsmönnum til og frá vinnustað;
- b) flutningar á nemendum til og frá skóla;
- c) flutningar á hermönnum og fjölskyldum þeirra milli heimilis og herbúða.

Sérstakar áætlunarferðir teljast áfram til reglubundinna flutninga þótt þær kunni að vera lagaðar að mismunandi þörfum notenda.

Ekki þarf að sækja um leyfi fyrir sérstökum áætlunarferðum ef skipuleggjandi og flutningafyrirtæki hafa gert með sér samning um þær.

Leyfi þarf til að skipuleggja hliðstæða eða tímabundna þjónustu sem er ætluð sama hópi og reglubundnir flutningar sem fyrir eru.

Með „óreglubundnum flutningum“ er átt við flutninga sem falla ekki undir skilgreiningu á reglubundnum flutningum, að meðtöldum sérstökum áætlunarferðum, og sem einkennast öðru fremur af því að fluttir eru hópar sem eru settir saman að frumkvæði viðskiptavinar eða flutningafyrirtækisins sjálfs. Skipulagning hliðstæðra eða tímabundinna flutninga, sem eru sambærilegir reglubundnum flutningum sem fyrir eru og þjóna sömu farþegahópum, skal háð leyfi í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í II. þætti reglugerðar (EBE) nr. 684/92. Þessir flutningar teljast áfram til óreglubundinna flutninga þó að þeir séu stundaðir með ákveðnu millibili.

Ekki þarf leyfi til stunda óreglubundna flutninga.“

